

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Marianne Kemmeren

Maria Anna Roberdina Margaretha

☆ Loon op Zand, 14 februari 1929

Professie, 11 februari 1956

† Nuland, 29 oktober 2019

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Marianne is geboren in Loon op Zand. Haar vader had een schoenfabriek in Kaatsheuvel. Op 2-jarige leeftijd verloor Marianne haar moeder, die stierf bij de geboorte van haar broertje. 'n Zus van haar moeder nam de zorg voor Marianne op zich. Na de lagere school ging Marianne naar kostschool in Oirschot, waar ze de MULO volgde.

Marianne had veel vriendinnen en een opgeruimd karakter. Nadat ze een tijdje verkering had, besloot ze toch in 1953 in te treden bij de Witte Zusters. Na scholing in Engels en Kiswahili, werd ze in 1959 benoemd voor Tanzania. Op verschillende posten was ze werkzaam in de parochie en de catechese. Na een pastorale opleiding in Eldoret en een reis naar het Heilige Land in 1977, ging ze verder met catechese op middelbare scholen in Mbeya.

Tussendoor woonde ze 3 jaar in Nederland om 'missie in eigen land' te bedrijven. Ze werd benoemd als lid van het Missionair Pastoraal Team en reisde stad en land af

voor lezingen en presentaties op scholen en parochies. Voor haar was dit werk even waardevol als haar werk in Afrika. Van 1984-1991 was ze assistente van de Provinciaal overste in Kipalapala. Daarna ging ze naar Nairobi (Kenia) om les te geven in de sloppenwijken aan jonge meisjes. De laatste jaren van haar missieleven werkte ze weer in Mbeya in de catechese. Ze leerde kinderen kaarten maken met gedroogde bloemen. Deze werden vervolgens in Nederland verkocht en met de opbrengst hiervan hielp ze de allerarmsten.

In 2004 keerde ze voorgoed terug naar Nederland. Een jaar later verhuisde ze naar St. Jozefoord, waar ze zich zeer thuis voelde. Ze vond het heerlijk om met andere (leken-) bewoners en personeel over geloof en missie te praten en gaf vele medaillons en kaarten weg. Via de computer onderhield ze contacten met jongere medezusters en vrienden in het buitenland. Ze was dankbaar voor haar leven als missionaris en had een grote devotie voor Maria.

Gedurende haar laatste jaren was Marianne het liefste op haar kamer. Elke verandering was lastig voor haar. Lopen en naar buiten gaan deed ze nauwelijks meer. Haar broer Jacques en haar schoonzusje Vera betekenden veel voor haar. Een ongelukkige val en een fatale luchtweginfectie hebben ervoor gezorgd dat ze na ruim vier weken ziekbed in alle rust op haar kamer is overleden. Ze was moe en haar lichaam en geest waren op. Lieve Marianne, we zullen je gedenken als een echte missionaris en bidden dat je mag rusten in de Eeuwige Vrede bij jouw Heer. Amen.